

‘meisjesbesnijdenis uit de taboesfeer is eerste stap’

Interview met Fikria el Abbouri

Functie:

Juniorcoördinator No-Game

Achtergrond:

Islamitisch en Moslim, kwam in aanraking met meisjesbesnijdenis door een spreekbeurt.

Fikria over meisjesbesnijdenis:

Fikria heeft het onderwerp meisjesbesnijdenis gekozen voor het houden van een spreekbeurt voor school. Het onderwerp bleef echter zo in haar hoofd spoken dat ze het gevoel kreeg dat ze hier iets mee moest gaan doen. Via een kennis, die bij Pharos werkt, hoorde ze over een projectplan door en voor jongeren. Het begon met een onderzoek naar draagvlak voor dit plan. Zo bleek dat er meer jongeren de interesse hadden om ‘iets’ met het onderwerp te doen. Een discussiebijeenkomst en een trainingsweekend volgden en het begin van No-Game was gemaakt.

No-Game is een jongerengroep die door middel van voorlichting een discussie onder jongeren teweeg wil brengen. Haar doel: bewustwording. Je moet een onderwerp eerst uit de taboesfeer halen voordat je er inhoudelijk mee aan de slag kan gaan. Want als niemand er over kan en wil praten, valt er weinig op te lossen. Het bijzondere aan No-Game is dat zij een jongerengroep is die voorlichting geeft aan jongeren. Dit op een open en eigen manier. Ze willen zich niet profileren als mensen die iets komen vertellen, en je hebt het maar aan te nemen. Nee, No-Game gaat in gesprek met de jongeren. Je mag een mening hebben. De voorlichting begint met een toneelstukje. Hierin presenteren zich twee meisjes. Het eindigt met een dilemma, namelijk het dilemma van besnijdenis. Wat zou je doen, is vervolgens de vraag. Nu is er ruimte gecreëerd voor discussie. Wat vind je van het onderwerp, welke stappen zou je ondernemen, wat vind je belangrijk? Dit soort vragen worden behandeld. Ook wordt er duidelijk gemaakt waar meisjesbesnijdenis vandaan komt en wat er bij komt kijken, met het oog op het behouden van respect voor de cultuur.

Fikria stelt dat er heel wat bij een uitbanning van meisjesbesnijdenis komt kijken. Zo vind zij, en zet zich hier ook voor in, dat het begint bij het bespreekbaar maken van het onderwerp. Dit is een belangrijke eerste stap. Het onderwerp uit de taboesfeer halen zodat er ruimte is voor kennisoverdracht. De kennis dat meisjesbesnijdenis slecht voor je is. Er is namelijk vaak geen link tussen de gezondheidsproblemen van de vrouw en meisjesbesnijdenis in veel stammen en volken. Kennisoverdracht is dus van groot belang. Het helpt mensen te realiseren dat hun eeuwenoude traditie een verkeerde traditie is. Wanneer je beter weet, kun je het beter doen.

Daarnaast is het strijden van binnenuit erg belangrijk. Zo kun je denken aan de mannenrol, de rol van mensen uit de praktiserende

gemeenschappen die de traditie stop willen zetten en de rol van geestelijke leiders. Hieronder komen ze alle drie aan bod. Het erkennen van de mannenrol in de strijd tegen meisjesbesnijdenis is belangrijk. Meisjesbesnijdenis is in principe vaak een vrouwenzaak. Veel moeders willen dit voor hun dochters om zo haar huwelijkskansen te vergroten. De opvatting luidt: als je een besnijdenis ondergaan hebt zul je geen seks willen en kunnen hebben, dus blijf je een maagd. Mannen willen alleen trouwen met maagden, dus vergroot je op deze manier je kansen aanzienlijk. Dit heeft te maken met de [financiële] afhankelijkheids positie van de vrouw in Afrika. Zij heeft iemand nodig die voor haar zorgt, dit regel je door te trouwen. En om dit mogelijk te maken moet je blijkbaar besneden zijn. Mannen zouden een rol hierin kunnen krijgen door te erkennen hoe slecht meisjesbesnijdenis voor de vrouw is, dit niet willen en dus aan kunnen geven dat zij helemaal niet persé een besneden vrouw willen.

Ook het erkennen van de rol van sleutelfiguren is belangrijk. Sleutelfiguren zijn personen vanuit de besnijdenis cultuur die deze traditie willen stoppen. Zij zetten zich in voor de kennisoverdracht naar de eigen bevolking. Dit is erg belangrijk omdat je als blanke vaak wel veel kunt vinden van ontwikkelingslanden, maar hier heb je nu eenmaal niet zo veel te zeggen. Terwijl mensen van je eigen bevolking deze functie natuurlijk veel sneller hebben. Samen strijden, van binnen en buiten uit.

Daarnaast is het erkennen van de rol van geestelijke leiders erg belangrijk. Veel mensen denken dat deze traditie namelijk een voorschrift vanuit de Koran is. Dit is echter absoluut niet zo. Besnijdenis is geen religieuze plicht, slechts een verkeerde traditie die de sekslustigheid van de vrouw in bedwang zou moeten houden, met alle gevolgen van dien. Geestelijke leiders ontvangen veel aanzien. Wanneer zij deze uitspraken doen, kan en zal dit heel veel teweeg brengen.

Dit zijn de grote stappen. Hiernaast is volgens Fikria alle publiciteit en openlijke uitspraken van grote organisaties als Amnesty International erg belangrijk omdat het onderwerp op die manier meer gaat leven en uiteindelijk de strijd om meisjesbesnijdenis uit te bannen kan winnen.

No-Game voert dezelfde strijd, met jongeren als aanknopingspunt.

Meer weten over No-Game, of je school aanmelden? Kijk op www.no-game.nl